

Política

13/01/2009

Entrevista a **Antoni Gutiérrez -Rubi**, assessor de comunicació i autor del llibre *Políticas*

"Fer política no és només guanyar eleccions, sinó construir aliances"

El proper 7 de juny els ciutadans estem convocats a renovar el **Parlament Europeu**. La proximitat de les eleccions nord-americanes, camp de proves de l'ús de les noves tecnologies en la comunicació política, preveu canvis significatius en el plantejament dels partits. Avui mateix la **Sectorial de Noves Tecnologies i Societat de la Informació de CDC** ha organitzat una taula rodona sota el títol *Campanyes electorals i webs 2.0*, en la qual intervindran **Antoni Gutiérrez-Rubí**, Jordi Segarra, assessor de la campanya de Barack Obama, i en **Toni Aira**, director del ElSingulardigital.

per *Maria Coll*

Les noves tecnologies avancen de forma vertiginosa, però la política sempre va algunes passes enrere. Per què els partits polítics no aprofiten més aquestes noves eines de comunicació?

Hi ha diverses raons. En primer lloc, com tot grup social, els partits manifesten recel,

por vers allò desconegut. En segon lloc, les noves tecnologies provoquen canvis en la forma d'organitzar-se, en la forma de comunicar i en la forma de crear continguts i pensar propostes i tot això, en les estructures de partits, tant si són de dreta com si són d'esquerra, afecta en les relacions de poder dins de l'organització i entre l'organització i la ciutadania. En definitiva, saben que les noves tecnologies poden alterar l'ordre de control dins de les organitzacions.

Però hi han de ser...

Sí. Els polítics són conscients que han de ser a la xarxa, però aquesta presència si es combina amb una organització política predigital acaba fracassant. A la xarxa s'hi ha d'estar d'una manera nova i la política s'hi està acostumant lentament.

Amb les noves tecnologies els secrets dels polítics són menys secrets. Temen haver de ser més transparents?

No solament és una qüestió de transparència. La xarxa digital també demana més exigència, disponibilitat, rapidesa... Les noves tecnologies, des d'enviar un correu fins al microblogging, fins a les xarxes socials, demanen al polític una actitud, franca, transparent, molt activa i sincera i això posa els partits en tensió.

I a la xarxa tothom opina...

Allà els ciutadans es converteixen en activistes. A la xarxa hi ha ciutadans amb gran predicament, amb gran capacitat d'acció política individual i col•lectiva, que tenen una gran capacitat per referenciar i crear opinió en els seus entorns més immediats. Aquests activistes tenen molt de poder, no volen una consigna per repetir, i no s'empassen qualsevol cosa. De fet, avui els millors blocaires polítics, no són polítics.

La majoria de blocs dels diputats catalans no estan actualitats. Al•leguen manca de temps...

Els polítics amb les noves xarxes poden aprendre dels seus lectors, poden fer coses amb els ciutadans activistes,... Les noves tecnologies generen un nivell de rendibilitat del temps molt alta. Si fas un bloc com una feina més és un problema, si és una eina que forma part de la teva actitud de comunicació i transparència de l'activitat política té una altra dinàmica. En el fons tenim un altre problema, ens manca cultura de "passar comptes" amb els ciutadans, retornar la confiança rebuda amb informació. Ara bé, malgrat estar lluny dels estàndards europeus, estem avançant.

Els polítics nord-americans, en aquestes eleccions, han apostat directament per les noves tecnologies.

Admiro i respecto la política nord-americana. Allà assagen, exploren i intenten moltes de les coses que després la política internacional acaba fent seves. La campanya d'Obama ha significat i significarà un canvi molt substancial en la manera de fer política, de comunicar-la i d'entendre-la. El llistó està molt alt.

Els polítics catalans, quina lliçó n'haurien d'aprendre?

En primer lloc, haurien de creure en la importància de la marca personal més enllà del partit. En segon lloc, pensar que fer política no és només guanyar eleccions, sinó també construir aliances; primer socials, que esdevinguin suports electorals, i, després, polítiques. Els nord-americans tenen clar que guanyi qui guanyi haurà de governar per tota la nació. I, finalment, intentar recuperar la política com a activitat mobilitzadora. Cal tenir present una dada, de tots els electors de l'Obama, 1 de cada 2 va ser contactat directament per telèfon, email o sms.

Com convertir un polític en una marca?

Una marca són atributs, valors i imatge. Els ciutadans, però, cada cop valoren més la trajectòria que configura un representant polític, com ha arribat fins allà i gràcies a quins esforços. La trajectòria d'un polític és un element clau per la construcció de la seva credibilitat.

Encara és bona la frase: “Millor que parlin malament de tu, a que no en parlin”?

Els polítics saben que la seva identitat ja no depèn només del que ells fan o diuen, sinó també de les percepcions i dels intermediaris socials, com són: els opinadors, els còmics, etc. Al final, la imatge d'un polític sempre és la suma d'allò que ell fa i diu més les intermediacions que fan del personatge. El ciutadà té en compte la percepció final, encara que alguns polítics no vulguin adonar-se'n i s'obsessionin per la seva imatge.

Ha estat autor del llibre *Políticas* en què parla de la manera “diferent” de fer política de les dones. Creu que aquest diferència és visible en un govern espanyol de paritat com l’actual?

La paritat ha de ser una referència inqüestionable en tots els àmbits de la societat. És una qüestió necessària i de justícia. Però un altre element diferent és la feminització de la política. De vegades la feminització de la política no té res a veure amb el gènere, és una qüestió de noves actituds. La paritat és condició imprescindible, però això no garanteix una política menys bel•ligerant i menys competitiva, una millor orientació social, una política més participativa i propera a la ciutadania, etc.

Tenim dones ministres, però al final discutim si han de portar faldilles o pantalons en un acte oficial...

Ha estat una discussió polititzada, però en el fons, aquesta discussió reflexa en quin nivell es troba la política d’aquest país.

Carme Chacón podria ser el relleu de Zapatero?

La societat espanyola està preparada per a tenir una presidenta del govern. És més, molts ciutadans i ciutadanes veuen en ella molts actius: una persona jove, ben preparada i que fa del gest polític, una idea política.